

ผลของการใช้สารเคลือบผิวจากอัลจิเนตและสารสกัดว่านหางจระเข้ต่อการเปลี่ยนแปลงสีและคุณภาพผลของมะนาวพันธุ์เป็น

Effects of Coating Based on Alginate and *Aloe vera* Extract on Coloration and Fruit Quality of Lime cv. Pan

วรรณทกการณ์ สิติกุล¹ และ ลดาวัลย์ เลิศเลวงศ์^{1,2}
Wanthakarn Satidkoon¹and Ladawan Lerslerwong^{1,2}

Abstract

Alginate and *Aloe vera* are edible coating composed mainly by polysaccharides. Applications of edible coatings based on alginate and *Aloe vera* could extend postharvest life in many fruits were reported. The life of harvested limes is limited by the fruit peel coloring that turns from green to yellow. The aim of this study was to find out the effect of coating based on sodium alginate solution (AG) and *Aloe vera* extract (AV) on coloration and quality of lime fruit cv. Pan after harvest. The experiment was conducted by coating lime fruits with the mixing ratio of AG and AV; 90 : 10 and 85 : 15, compared to uncoated fruit (control). After coating and drying, lime fruits were placed at room temperature (24.3 ± 0.5 °C and 67.9 ± 2.1 %RH). It was found that coating lime fruit with the mixture of AG and AV at a ratio of 85 : 15 was the most effective on extending the postharvest life (6 days) compared with the control and the mixture of AG and AV at a ratio of 90 : 10 (5 days). Surface coating could delay the decrease in hue angle and the increase in fruit lightness (L^*), however, the red value (a^*) of coated limes was increased more than the control. In addition, the yellow value (b^*) of coated fruits did not change when comparing with an increase in b^* of the control. Coating lime fruits with the mixture of AG and AV did not affect the juice content, total soluble solids (TSS), titratable acidity (TA) and TSS : TA ratio.

Keywords: coating; lime; postharvest

บทคัดย่อ

อัลจิเนตและว่านหางจรเข้มีคุณสมบัติเป็นสารเคลือบผิวน้ำบริโภคได้ในกลุ่มพอลิเอ็ก้าไวด์ มีรายงานการใช้สารเคลือบผิวน้ำจากอัลจิเนตและว่านหางจรเข้สามารถยึดอายุหลังเก็บเกี่ยวของผลไม้ได้หลายชนิด จากปัญหาที่ผลมะนาวมีอายุหลังเก็บเกี่ยวสั้นโดยผลเปลี่ยนจากสีเขียวเป็นสีเหลือง ดังนั้นการศึกษานี้วัดคุณประสิทธิภาพของสารเคลือบผิวน้ำจากสารละลายโซเดียมอัลจิเนตร่วมกับสารสกัดว่านหางจรเข้ต่อการเปลี่ยนแปลงสีและคุณภาพผลของมะนาวพันธุ์เบี้บหลังเก็บเกี่ยวทำการทดสอบโดยเคลือบผิวผลมะนาวด้วยสารผสมระหว่างสารละลายโซเดียมอัลจิเนตและสารสกัดว่านหางจรเข้ในอัตราส่วน 90:10 และ 85:15 เปรียบเทียบกับผลมะนาวที่ไม่ได้เคลือบผิวน้ำชุดควบคุม หลังการเคลือบผิวและผึ่งจนแห้ง นำผลมะนาววางไว้ที่อุณหภูมิห้อง 24.3 ± 0.5 °C และความชื้นสัมพัทธ์ $67.9 \pm 2.1\%$ ผลการทดลองพบว่า การใช้สารเคลือบผิวอัลจิเนตร่วมกับว่านหางจรเข้อัตราส่วน 85 : 15 มีอายุการเก็บรักษาได้นาน 6 วัน เมื่อเปรียบเทียบกับผลมะนาวในชุดควบคุมและที่เคลือบผิวอัลจิเนตร่วมกับว่านหางจรเข้อัตราส่วน 90:10 มีอายุการเก็บรักษา 5 วัน การเคลือบผิวสามารถช่วยลดลงของค่า hue angle และการเพิ่มขึ้นของค่าความสว่าง (L*) แต่ผลมะนาวที่เคลือบผิวมีการเพิ่มขึ้นของค่าสีแดง (a*) และมากกว่าชุดควบคุม นอกจากนี้ ผลมะนาวที่เคลือบผิวมีค่าสีเหลือง (b*) ไม่เปลี่ยนแปลงเมื่อเปรียบเทียบกับผลมะนาวชุดควบคุมที่มีค่าสีเหลืองเพิ่มขึ้น การเคลือบผิวด้วยสารผสมอัลจิเนตและว่านหางจรเข้ไม่มีผลต่อปริมาณน้ำคั้น ปริมาณของเชิงทั้งหมดที่ละลายได้ในน้ำ (TSS) ปริมาณกรดที่ให้เทเรตได้ (TA) และอัตราส่วน TSS : TA

คำสำคัญ: สารเคลือบผิว มะนาว หลังเก็บเกี่ยว

¹ ภาควิชาพืชศาสตร์คณะทัศพยากรชุมชนฯ ติดมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สงขลา 90112

¹Department of Plant Science, Faculty of Natural Resources, Prince of Songkla University, Songkhla 90112, Thailand.

²ศูนย์วิจกรรมทุคโน้มยั่งยืนการเก็บเกี่ยวสำนักดูแลธรรมชาติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 10400

²Postharvest Technology Innovation Center, Commission on Higher Education, Bangkok 10400, Thailand

คำนำ

ปัญหาสำคัญของผลมะนาวหลังเก็บเกี่ยวคือการเสื่อมคุณภาพและมีอายุการวางจำหน่ายสั้น (ชุมพนูท และลดดาวลักษ์, 2557) การเคลือบผิวเป็นการเก็บรักษาที่ทำให้บรรยักษ์ภาคภัยในผลิตผลเป็นสภาพบรรยายการดัดแปลง และยังช่วยทำให้ผิวของผลไม้มีความมันวาวสวยงามด้วย (Embuscado and Huber, 2009) สำหรับอัลจิเนตและว่านหางจรเข้จัดเป็นสารเคลือบปริมาณได้ประเภทพอลิเม็ทิกาโรด (Nieto, 2009) ปัจจุบันได้มีการนำเอกสารเคลือบที่ได้จากอัลจิเนตและว่านหางจรเข้มาใช้กับผลิตผลสดหลังเก็บเกี่ยวหลายชนิด เช่น การใช้สารอัลจิเนตเคลือบผลเชอร์รีหวาน (*Prunus avium* L.) พบว่า สามารถชะลอการสูญเสียน้ำหนัก กิจกรรมต่าง ๆ และการเปลี่ยนสีผลได้ (Chiabrando and Giacalone, 2015) สำหรับว่านหางจรเข้ถูกนำมาศึกษาการใช้เป็นสารเคลือบในผลไม้หลายชนิด เช่นกัน อีกทั้งยังมีการศึกษาในมานะที่พ่วงว่า การเคลือบผลมะนาวพันธุ์แป้นด้วยสารเคลือบผิวว่านหางจรเข้สามารถชะลอการเปลี่ยนสีเขียวเป็นสีเหลืองได้ โดยไม่มีผลต่อกุณภาพผลของมะนาว (ชุมพนูทและลดดาวลักษ์, 2557) และนอกจากนี้ คุณสมบัติของสารเคลือบผิวว่านหางจรเข้ยังสามารถลดเปอร์เซ็นต์การเกิดโรคหลังเก็บเกี่ยวเนื่องจากลดการแพร่กระจายของเชื้อรูโนฟิลล์ในผลไม้ได้ ซึ่งส่งผลทำให้ผลไม้หลังเก็บเกี่ยวมีอายุการเก็บรักษาได้ยาวนานขึ้น (Marpudi et al., 2011) การใช้สารเคลือบผิวที่มีสัดส่วนของอัลจิเนตและว่านหางจรเข้เจือาจช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของสารเคลือบในการชะลอการเสื่อมสภาพของผลิตผลสดได้ ดังนั้นในการทดลองครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้สารเคลือบผิวจากสารละลายโซเดียมอัลจิเนตร่วมกับสารสกัดว่านหางจรเข้ต่อการเปลี่ยนแปลงสีและคุณภาพผลของมะนาวพันธุ์แป้นหลังเก็บเกี่ยว

อุปกรณ์และวิธีการ

ผลและวิจารณ์ผล

ผลของการใช้สารเคลือบผิวอัลจิเนตร่วมกับว่านหางจระเข้กับมานะพันธุ์เป็น พบร่วม สามารถช่วยลดการเปลี่ยนแปลงสีจากสีเขียวไปเป็นสีเหลืองของผลมะนาวได้ (Figure 1) ดังจะเห็นได้จากผลมะนาวทุกควบคุมมีค่า hue angle น้อยกว่าและมีการลดลงเร็วกว่าผลมะนาวที่เคลือบด้วยอัลจิเนตร่วมกับว่านหางจระเข้ทั้ง 2 อัตราส่วน (Figure 1A) อย่างไรก็ตาม การเคลือบผิวมะนาวด้วยอัลจิเนตร่วมกับว่านหางจระเข้อัตราส่วน 90:10 และผลมะนาวทุกควบคุมมีค่า hue angle เพิ่มขึ้นในวันที่ 5 เท่านเดียว กัน ซึ่งเสื่อมสภาพเร็วกว่าผลมะนาวที่เคลือบด้วยด้วยอัลจิเนตร่วมกับว่านหางจระเข้อัตราส่วน 85:15 ที่มีค่าคะแนนการเสื่อมสภาพที่ระดับ 3 ในวันที่ 6 (ไม่แสดงข้อมูล) นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของค่าความสว่าง (L^*) ที่พบว่า ผลมะนาวที่ไม่ได้เคลือบมีค่า L^* มากกว่าและมีการเพิ่มขึ้นเร็วกว่าผลมะนาวที่เคลือบด้วยอัลจิเนตร่วมกับว่านหางจระเข้ โดยค่า L^* ของผลมะนาวที่เคลือบอัลจิเนตร่วมกับว่านหางจระเข้อัตราส่วน 85:15 มีค่าน้อยกว่าอัตราส่วน 90:10 แต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ จนกว่าทั้งวันที่ 6 หลังเคลือบผิว (Figure 1B) ในขณะที่ค่า a^* กลับพบว่า ผลมะนาวที่เคลือบด้วยอัลจิเนต ร่วมกับว่านหางจระเข้ทั้งสองอัตราส่วนมีค่ามากกว่าผลมะนาวที่ไม่ได้เคลือบและมีค่าค่อนข้างคงที่ตลอดการทดลอง (Figure 1D) อาจเป็นไปได้ว่าอัลจิเนตเป็นสารที่สกัดมาจากสาหร่ายสีน้ำตาลทำให้น้ำมันหลังการเคลือบเกิดเป็นสีฟลูมบางที่มีความเข้มข้น จึงทำให้มีค่า a^* ซึ่งเป็นค่าความเป็นสีแดงมากกว่า สำหรับการเพิ่มขึ้นของค่าสีเหลือง (b^*) พบร่วม มะนาวที่เคลือบด้วยอัลจิเนต

ร่วมกับว่าנהทางจะเริ่มส่องคัตตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของค่า b^* ค่อนข้างคงที่และไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่แตกต่างจากผลมูลน้ำซุดควบคุมที่มีการเพิ่มน้ำของค่า b^* และมีค่ามากกว่า (Figure 1C) จากผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าการใช้สารเคลือบอัลจิเนตร่วมกับว่าנהทางจะเริ่มสามารถช่วยลดอัตราการเปลี่ยนแปลงสีหรือการเสื่อมสภาพของผลมะนาวได้ โดยอัตราส่วนของอัลจิเนตและว่าנהทางจะเข้มขึ้นเมื่อประสีทิพิภพเดียวกัน 85:15

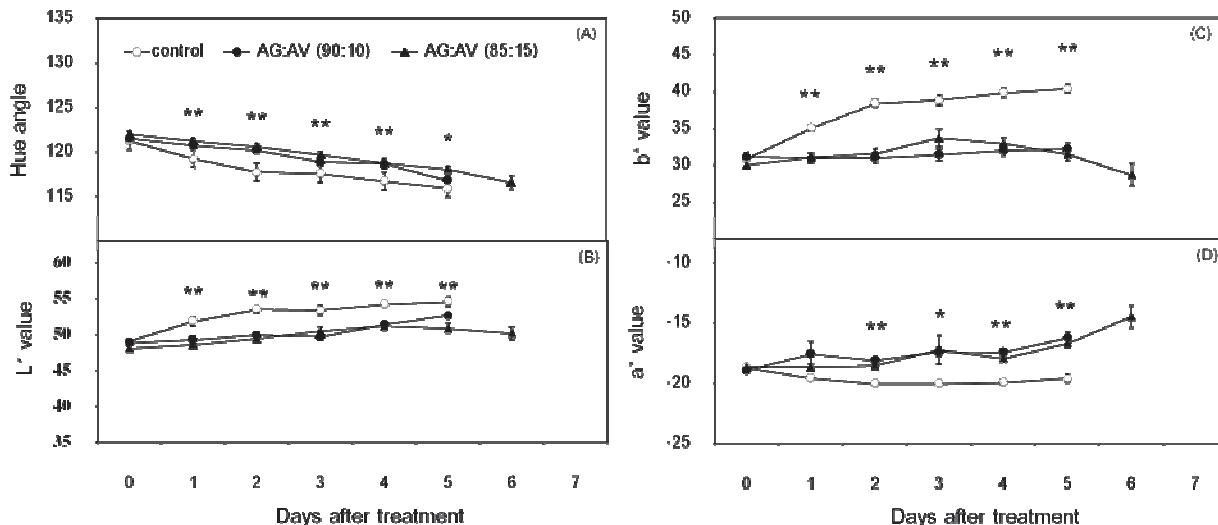

Figure 1 Effect of coating based on alginate and *Aloe vera* on changes in hue angle (A), L^* value (B), b^* value (C) and a^* value (D) of lime fruit during storage at room temperature (24.3 ± 0.5 °C and 67.9 ± 2.1 %RH)

ในแบบคุณภาพผล (Table 1) พบว่า การเคลือบผิวด้วยสารละลายโซเดียมอัลจิเนตร่วมกับสารสกัดว่าנהทางจะเริ่มมีผลต่อปริมาณน้ำคั้น ซึ่งให้ผลเช่นเดียวกับการใช้ว่าנהทางจะเริ่มเคลือบผลมะนาวที่ไม่เพบความแตกต่างของปริมาณน้ำคั้น (ชุมพูนุหะและลดดาวลัย, 2557) สำหรับผลมะนาวที่เคลือบด้วยอัลจิเนตร่วมกับว่าנהทางจะเริ่มส่องคัตตราส่วนมีค่า TSS มากกว่าผลมูลน้ำซุดควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Chiabrandy and Giacalone (2015) ที่พบว่า การเคลือบผลเชอร์หวานด้วยอัลจิเนต 1 และ 3% มีปริมาณ TSS มากกว่าซุดควบคุมทั้งในระยะเก็บเกี่ยวและระหว่างการเก็บรักษา โดยสอดคล้องกับการช่วยลดอัตราเสื่อมสภาพของเชอร์หวานอีกด้วย โดยทั่วไปการลดลงของปริมาณ TA ของผลไม้หลังเก็บเกี่ยวเกิดขึ้นเนื่องจากผลไม้ใช้กรดอินทรีย์เป็นชั้บสเตรทในกระบวนการหายใจ (Valero and Serrano, 2010) ในขณะที่ผลมะนาวที่เคลือบอัลจิเนตร่วมกับว่าנהทางจะเริ่มคัตตราส่วน 90:10 มีค่า TA น้อยกว่าผลมูลน้ำซุดควบคุมและเคลือบอัลจิเนตร่วมกับว่าנהทางจะเริ่มคัตตราส่วน 85:15 ผลการทดลองคล้ายกับการศึกษาของ Chiabrandy and Giacalone (2015) ที่พบว่า ผลเชอร์ที่เคลือบอัลจิเนต 5% มีปริมาณ TA ต่ำกว่าผลซุดควบคุม นอกจากนี้ยังพบว่า เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ไม่แสดงข้อมูล) อย่างไรก็ตามสัดส่วนของ TSS/TA ไม่มีความแตกต่างกันในทุกทรีเมนต์ จากผลการทดลองข้างต้น จึงยังไม่สามารถสรุปผลของสารเคลือบอัลจิเนตร่วมกับว่าנהทางจะเริ่มต่อปริมาณ TSS/TA และ TSS/TA ได้ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าไม่ได้มีการบันทึกผลการทดลองทุกวัน แต่เป็นการวิเคราะห์ผลของมูลน้ำทุกทรีเมนต์ที่ระดับคะแนนการเสื่อมสภาพเท่ากับ 3 จึงทำให้ไม่สามารถพบความเปลี่ยนแปลงที่อาจมีแนวโน้มการลดลงที่แตกต่างกันของสาดังกล่าว

Table 1 Effect of different concentrations of coating based on alginate and *Aloe vera* on juice content, total soluble solids (TSS), titratable acidity (TA) and TSS : TA ratio of lime fruit at senescence score 3 during storage at room temperature ($24.3 \pm 0.5^\circ\text{C}$ and $67.9 \pm 2.1\% \text{RH}$)

Treatment	Juice content (%)	TSS (%)	TA (%)	TSS/TA
control	30.76 a	8.15 b	8.92 a	0.92 a
AG : AV (90:10)	30.93 a	8.59 a	8.23 b	0.88 a
AG : AV (85:15)	30.62 a	8.81 a	8.52 ab	0.90 a

Mean separation within the same column by least significant difference ($P \leq 0.01$)

สรุป

การเคลือบพิเศษมะนาวพันธุ์แป้นด้วยอัลจิเนตร่วมกับว่านหางจะเข้าสามารถชะลอการเปลี่ยนสีและการเสื่อมสภาพของผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้สารเคลือบอัลจิเนตร่วมกับว่านหางจะเข้าอัตราส่วน 85:15 ให้ผลดีที่สุดในการชะลอการเสื่อมสภาพโดยไม่มีผลต่อปริมาณน้ำคั้นและอัตราส่วน TSS/TA เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุมที่ไม่ได้เคลือบพิเศษ

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณมูลนิธิโภtre เพื่อการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ (ประเทศไทย) บ้านพิพิธภัณฑ์และคณะทัศพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ให้การสนับสนุนทุนวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- ชุมพูนกุ บัวเพื่อน และลดาวัลย์ เลิศเลวงค์. 2557. การใช้สารเคลือบพิเศษว่านหางจะเข้าเพื่อยืดอายุของมะนาวพันธุ์แป้น. วารสาร วิทยาศาสตร์เกษตรฯ 45 (3/1 พิเศษ) : 101-104.
- Chiabrandi, V. and G. Giacalone. 2015. Effects of alginate edible coating on quality and antioxidant properties in sweet cherry during postharvest storage. Italy Journal of Science 27 : 173-180.
- Embuscado, M.E. and K.C. Huber. 2009. Edible Films and Coatings for Food Applications. Materials and Process Technology. Moscow: Idaho. 410p.
- Marpudi, S.L., P. Ramachandran and N. Srividya. 2011. Enhancement of storage life and quality maintenance of papaya fruits using *Aloe vera* based antimicrobial coating. Indian Journal of Biotechnology 10 : 83-89.
- Nieto, M.B. 2009. Structure and function of polysaccharide gum-based edible films and coatings. pp. 71-21. In: M.E. Embuscada and K.C. Huber (Eds.). Edible Films and Coatings for Food Applications. Materials and Process Technology. Mosco: Idaho.
- Ruben, P., M. Ausenda and P. Bartolo. 2013. Alginate/*Aloe vera* hydrogel films for biomedical applications. Procedia CIRP 5: 210 – 215.
- Valero, D. and M. Serrano. 2010. Postharvest Biology and Technology for Preserving Fruit Quality. Boca Raton, USA: CRC-Taylor & Francis.